Ծիրանաւոր Վերտիէն կը շնորհաւորէ աշակերտին բանախօսութիւնը

նայ ու կը հաղորդէ Միաբանութեան փափաքը, որ կարելիութեան սահմանին մէջ, առաջիկայ վերամուտին վերաբացուի վարժարանը։ Կը նախատեսուի 60 հազար ֆր. ծախս։

Անմիջապէս աշակերտները կը կազմեն զանազան Յանձնախումբեր՝ հարկ եղած միջոցները ձեռք ձգելու համար։

Յանձնախումբի անդամներ կ՚ընտրուին.

Վ. Պարկերճեան

Ա. Տապաղեան

Հ. Տարօնեան

Զ. Մութաֆեան

Պ. Մաւեան

Ա. Տամլամեան

Գուրգէն Ալէմշահ

Կարպիս Ալէմշահ

Փութով գործի կ՚անցնին յօդուածներով, թերթերով, բանախօսութիւններով եւ յաջորդ Ընդհ. ժողովին, 25 Յունիս 1946ին, նուիրատուութեամբ ձեւացած էր արդէն 25 հազար ֆրանք։ Իրենց օրինակին կը հետեւի Ֆրանսահայ գաղութը, ու փլատակներու տակ մնացած վարժարանը կը վերանորոգուի։ 1946ի վերամուտին դռները կը բացուին 66 աշակերտներով ու կ՚առնէ իր բնականոն ընթացքը։

Ընթերցողը նկատեց, անշուշտ, թէ այս փոքրիկ լոյսի վառարանը, որքան արիութեամբ եւ հաւատքով ապրեցաւ, դիմադրեց ամէն հոսանքներուն, յանձն առաւ ամէն զոհողութիւն մէկ նուիրական գաղափարականով՝ փրկել Հայը եւ անոր սերունդը ձուլումի վտանգէն, ապահովել անոր անցեալի փառքերը նաեւ օտար ափերուն վրայ, մանաւանդ նման քաղաքակիրթ եւ առինքնող ժողովուրդին մէջ։

Այսօր 45 տարիներ յետոյ, Սամուէլ Մուրատեան Վարժարանը, իր երրորդ շրջանին, կը պահէ ոչ միայն իր սկզբնական կենսունակութիւնը, այլ տարիէ տարի հետեւելով այժմէականութեան պահանջներուն, կ՚արդիացնէ ու կ՚ընդարձակէ զայն, աւելի լայնօրէն կարենալ ամփոփելու իր մէջ նոր սերունդը՝ որ կ՚ուզէ տակաւին մնալ կառչած իր Հայրենիքի փառքերուն եւ հաւատքին, եւ անշէջ պահել այս ջահը՝ որ օգտակար եղաւ դարերով ոչ միայն Ֆրանսայի հայութեան, այլ նաեւ, իր քոյր Վարժարանով, ընդհանուր Եւրոպայի եւ Արեւելքի։